

Til nr. 6

Der henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til § 40

Til nr. 1-5

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Med det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven etableres skatteforvaltningen som en enhedsforvaltning, hvis afgørelser som hovedregel kan påklages til Landsskatteretten. Dette indebærer, at bestemmelser i den nuværende lovgivning, der giver adgang til at påklage visse afgørelser til Landsskatteretten, herunder kvælstofafgiftslovens § 29, kan ophæves som overflødige.

For så vidt angår ophævelsen af kvælstofafgiftslovens § 28 henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til § 41

Forslaget indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 42

Til nr. 1, 3 og 10

Ved ligningslovens § 8 B, stk. 1, er skatteministeren tillagt kompetencen til at tillade, at udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed undtagelsesvis kan fradrages eller afskrives før påbegyndelsen af det erhverv, de er tilknyttet. Kompetencen til at træffe afgørelse i 1. instans i sådanne sager er ved bekendtgørelse nr. 520 af 25. juni 2002 om myndighedsinddeling og sagsudlægning, § 16, henlagt til Ligningsrådet.

Ved ligningslovens § 8 B, stk. 2, er Ligningsrådet tillagt kompetencen til at tillade, at udgifter til efterforskning efter råstoffer i tilknytning til den skatte-

pligtiges erhverv kan fradrages eller afskrives før igangsættelsen af erhvervsvirksomheden.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger til forslaget til skatteforvaltningsloven, afsnit 4.2.2., foreslås Ligningsrådets hidtidige kompetencer til at træffe afgørelser i klagesager afskaffet derved, at Ligningsrådets formelle kompetence til at træffe afgørelse i en række bevillings- og dispensationssager foreslås overført til told- og skatteforvaltningen. Det gælder bl.a. kompetencen efter afskrivningslovens § 52 til at tillade efterfølgende ændring af en én gang valgt afskrivningssats mere end 3 måneder efter udløbet af selvangivelsesfristen, jf. § 2, nr. 9, i dette lovforslag, og kompetencen efter fondsbeskatningslovens § 4, stk. 9, til at tillade ændring af visse hensættelser efter udløbet af selvangivelsesfristen, jf. § 22, nr. 3 og 4, i dette lovforslag.

Henset til ligheden mellem disse kompetencer og kompetencerne efter ligningslovens § 8 B, stk. 1 og 2, til at tillade fremrykkede fradrag og afskrivninger foreslås også kompetencerne efter ligningslovens § 8 B, stk. 1 og 2, overført til told- og skatteforvaltningen med sædvanlig klageadgang til Landsskatteretten, således at Skatterådet også friholdes for disse dispensationssager.

Da der er meget få sager om tilladelser efter ligningslovens § 8 B, stk. 1 og 2, findes det ikke hensigtsmæssigt, at Skatterådet fastsætter nærmere regler for told- og skatteforvaltningens udøvelse af kompetencen, således som tilfældet f.eks. er efter afskrivningslovens § 52, stk. 2 i den her foreslåede formulering.

Til nr. 2, 4-9, 11, 19-23 og 25-26

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Ligningslovens § 12 B, stk. 2, indeholder regler om, hvordan der skal forholdes, hvis den skatteansættende myndighed for yder og modtager af en løbende ydelse ikke er den samme. Den stedlige kompetence er i så fald som udgangspunkt tillagt den skatteansættende myndighed for modtager.

Som følge af indførelsen af den statslige enhedsforvaltning, der udgør én myndighed, er der ikke behov for lovregulering. Det foreslås derfor, at kompetence-